

Από την ημι-ζωή στο περιθώριο, στους δρόμους της φωτιάς.

«Αυτό το ίσως, αδερφέ,
είναι μεγάλο πράγμα»
λαϊκή θυμοσοφία

Είναι φοβερό, δεν ξέρω αν έχετε συναίσθηση της απηδίας και της σαπίλας που ζει και βασιλεύει μεταξύ μας, τουλάχιστον για τα τελευταία 20 χρόνια, με κορύφωση τον κοινωνικό φασισμό και βαρβαρότητα, που βιώνουμε καθημερινά σήμερα όλοι.

Εσείς, οι νοικοκυραίοι, τα αφεντικά, οι φιλύσηχοι πολίτες, οι γείτονες μας, οι πατεράδες μας, οι μανάδες μας, τα αδέρφια μας.

Η κοινωνία που σκοτώνει τα παιδιά της.

Ήμασταν μάρτυρες σαν νεώτεροι, εσείς έχετε ευθύνη, είστε ένοχοι δηλαδή.

Στέκομαι να γράψω για αυτές τις μέρες που ζούμε, τί ζω και τί θυμάμαι..

Θυμάμαι, τέλη 80 αρχές 90,

Έναν τύπο Αντρέα(έτσι τον αποκαλούσατε, λες και μοιραζόσασταν κοινό τραπεζικό λογαριασμό) να σας συστήνει την καινούργια του γκόμενα.

Και όσο αυτοί σας έκλεβαν και σας κορόιδευαν, να πέφτουν και κάτι επιδοτήσεις της Ε.Ο.Κ. ώστε να ξεπουλήσετε το ψωμί μας.

Οι αγρότες τη γή.

Οι ψαράδες τη θάλασσα.

Βιοτέχνες τα χέρια τους.

Θυμάμαι, στο νησί που μεγάλωσα, δεκάδες, κομμένα στη μέση, καΐκια ανθρώπων που ήταν η ζωή τους, το ψωμί τους. Για να βλέπουν σήμερα να τους κλέβουν οι τράπεζες τα σπίτια.

Για να φτιάξετε τη Μεγάλη Ελλάδα(!)

Μπήκαν, δηλαδή, πολυεθνικές εταιρείες, (οι οποίες διοικούνται από τα γλοιώδη τσιράκια και τους πολιτικούς εξίσου γλοιώδεις και διεφθαρμένους) ώστε να γίνουν **ΑΥΤΟΙ** πιο πλούσιοι καταστρέφοντας το περιβάλλον μας, καίγοντας τα δάση μας, επιβάλλοντας ένα απαίσιο αστικό πρότυπο ζωής, να μας κάνουν ολοκληρωτικά σκλάβους μιας ανούσιας εργασίας, πολύχρωμα ζόμπι του lifestyle με γυάλινα μάτια, βυζιά και πέη...

Έπειτα, θυμάμαι, πώς εκμεταλλευόμενοι την διάλυση των χωρών του υπαρκτού σοσιαλισμού και των χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών, που με το αίμα τους και των ιδρώτα τους, ζήσαμε την ένδοξη ολυμπιάδα του 2004.

Η ζωή κυλάει ανώδυνα.

Με συνεχόμενες περιόδους λιτότητας. Σφίγγετε το ζωνάρι τρέφοντας αφελής αυταπάτες κοινωνικής αλληλεγγύης στην οικονομική κρίση που πλήττει την πραγματική οικονομία (=τις τσέπες μας) ενώ μας κλέβουν το ψωμί, και το γάλα του παιδιού μας με την απαράδεκτη ληστρική ακρίβεια. Οι υπόλοιποι τζογάρετε, στο καφενείο, προσπαθώντας να βάλετε το χέρι στην τσέπη ο ένας του άλλου ανταλλάσσοντας υποκριτικά χαμόγελα.

Και πιστοί πάντα στην «δημοκρατική μας αρχή του κοινοβουλευτισμού», ψηφίζετε ξανά και ξανά τους ίδιους αφέντες. Καθώς, πολλοί από σας παραμυθιάστηκαν με τις προεκλογικές υποσχέσεις διάφορων τοπικών διεφθαρμένων μικροπολιτικών κομματόσκυλων για θεσούλες στο δημόσιο. Να βουλευτεί το παιδί...

Όσο συμβαίνουν όλα αυτά, παράλληλα δηλαδή, έχουμε και την άνθιση της ιδιωτικής τελεόρασης. Κατορθώνοντας μέσα σε 20 χρόνια, ουσιαστικά εθίζοντας μας σταδιακά στο ψέμα και στη διαφθορά των πάνω, να μας κάνει όλους να θεωρούμε αυτή την κατάσταση ως τη μοναδική αλήθεια για ολόκληρο το ανθρώπινο είδος.

Ναι, οι πολιτικοί είναι διεφθαρμένοι..

Οι μετανάστες όλοι δολοφόνοι.

Οι αναρχικοί είναι χούλιγκαν που σας καίνε τα τουτού.

Παράλληλα, με τη διάδοση γενικευμένης λασπολογίας, τρομοκρατίας και μίσους για διάφορες κοινωνικές ομάδες (το φαινόμενο λέγεται «ρατσισμός»), οι καπιταλιστές πολυεθνικοί, αφεντικά των Μ.Μ.Ε, μας πνίγουν στις διαφημίσεις. Ενισχύουν έτσι τα μαγαζάκια τους επιβάλλοντας μας επιθυμίες για πολύχρωμα χαρτιά υγείας και φυσικά αγκαζέ το τραπεζικό ληστρικό σύστημα με διαφημίσεις για δάνεια.

Έχουμε λιτότητα(ας πνιγείτε στα σκατά όσο γλεντάμε τα λεφτά σας)

Υπάρχει λύση

Πάρε δάνειο!(για να αγοράσεις μερσέντες, να στην κάψει ο αναρχικός να βγάλουμε είδηση...)

Τι λες ρε μεγάλε?!

Δεν ξέρω κανένα προφήτη που να μπορεί να υποσχεθεί για το αύριο, για την "πρόοδο" της φάσης. Για το αν αυτή η εξέγερση εξελιχθεί σε κοινωνική και έπειτα σαν παγκόσμιο νόμιμο να σαρώσει το παν-καπιταλιστρικό σύστημα, αν θα ξημερώσει η μέρα που όλοι οι άνθρωποι θα ήμαστε ελεύθεροι, ισότιμοι και θα κοιταζόμαστε στα μάτια, χαμογελώντας με ειλικρίνεια,

δίνοντας τα χέρια, συμπράττοντας, συν-δημιουργώντας αυτοοργανωμένοι. Με τη ζωή μας στα χέρια μας. Χωρίς λεφτά, δόξα, όπλα και τη μιζέρια που σέρνουν...

Και αν ήξερα, θα τον έπαιρνα και αυτόν με τις πέτρες γιατί με την αύριο, θα ήταν ένας "στα'λεγάκιας" και θα απαιτούσε πλειοψηφική κατοχύρωση.

Αν ξέρω κάτι αυτές τις μέρες, είναι ότι είναι στα χέρια μας να δημιουργήσουμε, όπως και δημιουργούνται, όπως και έχουν δημιουργηθεί, σαν έτοιμοι από καιρό, ΕΤΟΙΜΟΙ από καιρό, πυρήνες αντίδρασης, αντί-πληροφόρησης, συν-διαμόρφωσης, καταλήψεις, λαϊκές συνελεύσεις..

Δομές μέσω των οποίων καταρχάς εμείς που συμμετέχουμε, κοιταζόμαστε στα μάτια, συμπράττουμε, μοιραζόμαστε την άγρια χαρά του δρόμου, της δημιουργίας, της αλληλεγγύης...

Δομές οργάνωσης από κάτω, είναι εφικτές και στο χέρι μας, λειτουργούν ήδη σε πολλές πόλεις και είναι αυτές που κάνουν όλους αυτούς τους καρεκλάτους, που μας ξεφτιλίζουν τόσα χρόνια ,καθημερινά, να βλέπουν οφιάλτες. Και όχι οι σπασμένες βιτρίνες και καλά. Εξάλλου όλες τους ασφαλισμένες είναι (αυτά είναι και οι μετοχές που αγοράζετε φυσικά οι μικροηλίθιοι για να ναι πάντα κερδισμένα τα αφεντικά) και μιλάμε για τράπεζες, πολυεθνικές, κρατικά κτήρια και εταιρείες. Σύμβολα και εργαλεία της εξουσίας και του κράτους.